

muligt kan undgaas. Det paa hviler saa Sysselraadene at undersøge de fremsatte Begæringer, og naar Undersøgelsen er foretaget, bestemmer Sysselraadene, om Andragerne er berettiget til Alderdomsunderstøttelse, og hvori denne skal bestaa. Den kan bestaa dels i Penge og dels i anden Hjælp. Sysselraadenes Virksomhed paa dette Omraade fastsættes ved en kongelig Anordning. Indtægter, som de paagældende Ansøgere maatte have af rent tilfældig Art, lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af deres Trang. Alderdomsunderstøttelsens Beløb udredes af Syssellkasserne, og disse er, saaledes som deres Formueforhold bliver, i Stand til at gøre det, og de af Syssellkasserne til Alderdomsforsørgelse udredede Udgifter opføres under en særlig Post i Sysselraadets aarlige Regnskaber, og efter at disse Regnskaber paa sædvanlig Maade er revideret af Landsfogeden, fremsender denne en Indberetning til Indenrigsministeriet om, hvad der er anvendt i hvert enkelt Syssel. — Ifølge Lovforslagets § 7 foreslaas det, at af Syssellkassernes Udgifter ved Alderdomsunderstøttelse refunderer Statskassen indtil 100 Kr. for hver enkelt Person og indtil 150 Kr. for hvert Ægtepar, der er understøttet. Der findes ogsaa en Bestemmelse i § 7 om, at Indenrigsministeren i ganske særlige Tilfælde skal kunne bestemme, at ogsaa en højere Understøttelse kan refunderes af den danske Statskasse. — Hvis nogen ønsker at besvære sig over den Behandling, Sysselraadet har givet Andrageren i Henhold til Loven, kan Besværingen forelægges for Land fogeden, hvis Afgørelse atter kan indankes for Indenrigsministeren. — Loven foreslaas at træde i Kraft efter nærmere Bestemmelse af Indenrigsministeren, efter at der har fundet en Forhandling med Landsraadene, en Forhandling, der skal føres i Henhold til Loven om Grønlands Styrelse.

Jeg har hermed refereret Indholdet af Lovforslaget og skal kun knytte nogle faa Bemærkninger dertil. Jeg skal saaledes anføre, at Tanken om at yde Alderdomsunderstøttelse til gamle Grønlændere ikke er ny. Naar man foreslaar Understøttelsen givet til de paagældende allerede fra deres fyldte 55de Aar, skyldes det den Omstændighed, at i Almindelighed anses i Grønland Folk, der har naaet en Alder af 55 Aar, for at være meget gamle Folk. Levealderen er ikke saa høj i Grønland som i den øvrige Del af Danmark, de særlige klimatiske Forhold og de ganske særlige vanskelige Erhvervsforhold i Grønland gør det i høj Grad nødvendigt at sætte Aldersgrænsen allerede ved de 55 Aar

i Modsætning til den Aldersgrænse, vi har sat hernede for Tildeling, først af Alderdomsunderstøttelse og senere af Aldersrente. Tanken om at yde en Understøttelse til de gamle Grønlændere har været fremsat af Grønlænderne selv ved flere Lejligheder, og der er sket Anmodning til Myndighederne om, at en saadan Understøttelse, regelmæssigt tilrettelagt, maatte blive ydet. Begge de grønlandske Landsraad har drøftet Forslag i samme Retning; i det Udvalg, der i December Maaned 1920 nedsattes til Drøftelse af de grønlandske Anliggender, drøftedes ogsaa dette Spørgsmaal, og man vil i Udvalgets Betænkning, Side 78, finde Udtalelser om den Betydning, det vil have at tildele Grønlænderne denne Alderdomsunderstøttelse.

Det er naturligvis ikke muligt nu paa Forhaand at tilvejebringe nøjagtige Oplysninger om, hvor mange Personer der maa antages at komme i Betragtning ved Tildeling af Understøttelse i Henhold til en Lov som den her paatænkte, men Styrelsen regner med et Tal af ca. 400 Personer, og efter dette skulde det Beløb, der vilde komme til Anvendelse, andrage en 40—50 000 Kr. om Aaret. Beløbet maa jo opgives skønsmæssigt, for det første, fordi Tildelingen af Alderdomsunderstøttelse foregaar efter et Skøn fra Sysselraadens Side, og for det andet, fordi det meget vel kan ske, at Beløbene vil blive givet meget forskelligt, idet det jo ikke er sikkert, at Sysselraadene selv vil skønne nøjagtigt paa samme Maade. Først naar der er gaaet nogle Aar, vil man faa en mere fast Bedømmelse af Forholdene, og først da vil man kunne faa et rigtigt Overslag over, hvad den aarlige Udgift for Staten kan andrage; jeg tror dog, jeg med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at det Beløb, der her er regnet med, en 40—50 000 Kr., i hvert Fald i de første Aar vil være et Maksimumsbeløb.

Man vil se af Bemærkningerne til § 7 i Lovforslaget, at det har været Ministeriets Opfattelse, uden at det dog udtrykkeligt er fastslaaet, at det grønlandske Budget ikke skulde belastes med de Udgifter, som bliver en Følge af Loven, men at disse Udgifter opføres paa Indenrigsministeriets almindelige Budget for Alderdomsunderstøttelse. Naar jeg har valgt denne Fremgangsmaade, skyldes det blandt andet den Omstændighed, at Grønlænderne statsretligt set maa anses for danske Statsborgere. Hvis en Grønlænder tog Plads i Danmark, vilde han, hvis han i øvrigt opfyldte Betingelserne, ubetinget kunde rejse Spørgsmaalet om, at han skulde have Understøttelse hernede.